

Soneinndeling.

Å dele forvaltningsområdene inn i soner er et hjelpemiddel for å kunne tilpasse forvaltningen til ulike utfordringer som en står ovenfor i ulike deler av området. I veileder om planlegging av marka, utgitt av Direktoratet for naturforvaltning, står det følgende om soneinndeling:

”Soneinndeling av markaområdene er knyttet til områder med ulikt behov for forvaltning. Ulike deler av marka bør forvaltes ulikt i forhold til områdenes betydning og funksjon for friluftslivet og de verdier og bruksforhold som skal ivaretas.”

Brukssonen:

Sonen består av de deler der bruksmessige hensyn i sterkere grad gjør seg gjeldende, for eksempel knyttet til idrett, mer tilretteleggingskrevende deler av friluftslivet, landbruk og skogbruk. Brukssonen inndeles mht vektlegging av ulike brukerinteresser innenfor de ulike delområdene.

Forvaltningsmål:

Brukssonens eksisterende natur- og landskapspreg ivaretas på best mulig måte. Ved forvaltningens vurderinger av hvorvidt et planlagt tiltak kan gjennomføres, skal hensynet til natur, landskap, og andre miljøgoder tillegges stor vekt. Dette gjelder f.eks. tiltak knyttet til skogbrukstiltak, naturtilpassete tilretteleggingstiltak for friluftsliv og idrett og tiltak som er nødvendig for å opprettholde nødvendig teknisk infrastruktur i området.

Vernesonen:

Sonen består av de deler av forvaltningsområdet som ønskes bevart mest mulig ”urørt”, av hensyn til vern av natur, landskap og den del av friluftslivet som ikke forutsetter tilrettelegging av betydning.

Forvaltningsmål:

Områdenes urørte natur- og landskapspreg opprettholdes på lang sikt. Ved forvaltningens vurderinger av hvorvidt planlagte tiltak kan tilrås eller ikke, skal hensynet til natur, landskap og andre miljøgoder tillegges stor vekt.